

[Boeken & Strips](#) [Films & Series](#) [Muziek](#) [Podium](#) [Ik ❤️ Interactie](#) [🔍](#)

[Over ons](#) [Vacatures](#) [Weekend Update](#) [Steun ons \(€1/mnd\)](#)

[Home](#) > [Muziek](#) > [De fluisterende gitaarpracht van Jonas Meersmans](#)

De fluisterende gitaarpracht van Jonas Meersmans

 Philippe De Cleen [📅 3 december 2024](#) [📄 16](#) [🎵 Muziek](#)

Jonas Meersmans, 'Glassman' ★★★★★

De Antwerpse gitarist/componist Jonas Meersmans (Codasync,..) speelt al geruime tijd aan de zijde van Stef Kamil Carlens & The Swoon. Daarnaast maakt hij ook deel uit van de liveband rond gitarist/sitarspeler Nicolas Mortelmans. Met respectievelijk 'Monnift!' [Privacy center](#)

en [Monnift II](#)’ bracht hij eerder al twee kleine pareltjes van albums in eigen beheer uit. Die bewezen dat Meersmans een erg getalenteerd gitarist/componist is die meer dan bijzondere muziek in de vingers heeft. Iets dat het internationaal opererende [Tompkins Square label](#) en nu ook [het Belgische W.E.R.F. label](#) ook in de gaten hebben.

Opzoeken van nieuwe muzikale sporen

Wie eerder al kennismakte met de ‘Monnift’ albums weet dat de nobele kunst van fingerpicking-gitaar centraal staat. Op die albums overheerste het akoestische gitaarspel, met wat lichte ondersteuning door streepjes viool en franse hoorn. Het nieuwe ‘Glassman’ album sluit daar erg goed op aan, al wordt het muzikaal speelterrein deze keer wél wat vergroot. Zo duikt er in het weidse, brede geluid dat Meersmans samen met multi-instrumentalist Michael Lamiroy (Moonboat) brengt ook wat contrabas en elektrische gitaar op.

Impressionistisch en filmisch

Als album mag het eindresultaat zowel impressionistisch als filmisch heten. Impressionistisch, daar het ook nu weer primair gaat om intrigerende, intieme en instrumentale klanklandschappen. Die suggereren ook de eerdere praktijkervaringen die Meersmans opdeed met theater of film of met allerhande optredens (solo of met kleinere bezetting). Al valt op het ‘Glassman’-album misschien nog het meest de prachtige, fijnzinnige arrangementen op. Zo is de inbreng van zowel contrabas (Beeckman) en vooral viool/synth (Lamiroy) meer dan wezenlijk. Tijdens het langzaam ontsprende ‘Gabilan’ en het gruzelige en duizelingwekkende [‘Kyzart’](#) krijgt de luisteraar ook wat stevige elektrische gitaarpartijen te horen. ‘Glassman’ bevat dus duidelijk méér dan enkel akoestische gitaar alleen.

Muzikale traditie

‘Glassman’ bevat zes veellagige, maar melodieuze composities. Die laten zich het best beluisteren als een fraaie en sterk overtuigende suite. Dromerige, licht psychedelisch getinte gitaarescapades zoals [‘Boomerang’](#) (met kundig gebruik van loopstations) en [‘Shoanet’](#) die al wat langer bestaan geven aan dat de muziek van Meersmans in een muzikale traditie van roots, folk en blues zit waarbij muzikale aangrijpingspunten bijvoorbeeld gitaristen zoals pakweg Robbie Basho, Ryley Walker, Glenn Jones of Steve

Gunn kunnen zijn. Net zoals een gelijkgestemde muzikant zoals gitarist / sitarspeler Nicolas Mortelmans dat is. Luister maar eens naar de respectievelijke versies van 'Sol' (op Mortelmans' album 'Maya') en die op 'Glassman'.

Toch onderscheidt 'Glassman' zich daarvan. Want het soms spartaans kale gitaarspel van Meersmans dat overigens iets heel oorspronkelijk en authentiek in zich heeft, wordt nu ook knap verruimd met ondersteuning van muzikanten zoals Lamiroy (viool/synth) en Beeckman (contrabas) die het eerder rootsy aandoende soundpalet fraai verbreden. Net dat maakt ook dat we in heel korte tijdsspanne oprecht aan dit door Tim Vanhamel (Millionaire,..) geproduceerde 'Glassman' – een prachtplaat – verknocht geraakt zijn.

Het met fraai artwork van avonturier Robert Pommier opgetuigde 'Glassman' is het soort album waarvan je eigenlijk enkel maar kan hopen dat het met een beetje goede wil van radiozenders en muziekprogrammatoren hier ten lande opgepikt zou worden. Dat is meteen ook een erg warme oproep om naar een van de liveconcerten van Jonas Meersmans te trekken.

Like 66 Share

Related Images:

 2024 Akoestisch jazz WERF

< Prev

Next >

Recente foto's

Privacy center

[HOME](#) [NIEUWS](#) [REVIEWS](#) [LIVE](#) [FESTIVAL](#) [INTERVIEW](#) [BELGISCH](#) [GRENSVERLEGERS](#) [AB](#)

[Home](#) [Reviews](#) [Album Reviews](#) [JONAS MEERSMANS – Glassman \(W.E.R.F. Records\)](#)

ALBUM REVIEWS

JONAS MEERSMANS – Glassman (W.E.R.F. Records)

written by Björn Comhaire | 15/11/2024

Gitaar en nog wat meer gitaar, dat is wat we krijgen op het album **Glassman** van autodidactisch muzikant **Jonas Meersmans**. Akoestisch vaak, al is Meersmans op zijn derde album ook niet vies van de elektrische gitaar, een nieuwigheid in het repertoire. Waar akoestisch en elektrisch met elkaar in gesprek gaan, ontstaan op **Glassman** trouwens de interessantste gesprekken.

This website uses cookies to improve your experience. We'll assume you're ok with this, but you can opt out if you wish. [Accept](#) [Read More](#)

Wie even op Spotify gaat kijken, zal zien dat Jonas' vorige albums alweer stammen van 2017 en 2018, maar de man heeft ondertussen niet stilgezeten. Hij componeerde soundtracks voor een aantal theaterstukken en kortfilms en mocht in 2020 het openingsnummer schrijven voor een gitaarcompilatiealbum op het Amerikaanse label Tompkins Square. Daarnaast is hij ook gitarist bij **Stef Kamil Carlens & The Swoon** en lid van het **Nicolas Mortelmans Quartet**. Om maar te zeggen dat hij zich nu ook weer niet zit te vervelen thuis.

De nummers op zijn derde album liggen in het verlengde van wat we eerder van hem te horen kregen, al zorgt de toevoeging van de elektrische gitaar wel voor een flinke verschuiving in het geluid. De melancholie loert daarbij constant om de hoek, zeker als violist **Michaël Lamiroy** de strijkstok bovenhaalt.

Genregewijs bevinden de liedjes van Meersmans zich op het snijpunt van folk en neoklassiek. Een plek waar je ons niet zo vaak zal aantreffen, maar waar wel heel mooie muziek kan ontstaan. En dat is zeker zo op **Glassman**.

Voor de goede orde vermelden we ook nog dat **Tim Vanhamel** (ja, die) de productie van de plaat op zich nam en dat ook contrabassist **Gerben Brys** live komt meespelen met Jonas en

(index.html)

[HOME \(/\)](#) > [CD \(/CD/\)](#)

Jonas Meersmans - Glassman

W.E.R.F.

Heb jij dat ook wel eens? Dat je eigenlijk moet vertrekken, maar toch nog blijft luisteren tot het liedje is afgelopen? Wij hadden dat bij deze plaat telkens weer. Heel erg zelfs. Met het nodige te laat komen tot gevolg.

Dat **Jonas Meersmans** vooral gecontacteerd werd voor het schrijven van soundtracks, zal je absoluut niet verwonderen, als je deze plaat (of het werk van Meersmans in het algemeen) voor het eerst hoort. Er gaat zeker een filmische kwaliteit vanuit. Zo één waarbij je van de binnenkant van je schedel je privé bioscoop maakt, zo één waarbij je kan wegdromen. Maar er is uiteraard nog meer.

Maar voor we het daarover hebben, willen we de man toch nog even voorstellen. Jonas Meersmans is gitarist van het zuiverste water. Autodidact en mede daardoor eigenlijk uniek binnen het spectrum. Zeker als het op de eigen albums aan komt. Maar dat wil nog niet zeggen dat hij geen voeling heeft met andere muziek. Het is geen toeval dat net Stef Kamil Carlens hem uitnodigde om The Swoon, de band waarmee die laatste momenteel optrekt, te vervoegen. En ook daar voelt hij zich duidelijk thuis. Dan is er nog het Nicolas Mortelmans Quartet, waarmee hij dan nog eens een andere kant op gaat. Geen enkel muziekje lijkt hem vreemd te zijn. Hetgeen met deze plaat opnieuw wordt bewezen.

Want 'Glassman' is zijn derde soloalbum, waarbij hij het deze keer niet met strijkers en blazers doet, maar zich beperkt tot de gitaar, de bas (double bass en elektrisch) van Simon Beeckaert en de synth en viool van Michael Lamiroy. Opvallend is dat Meersmans de tijd neemt om verhalen te vertellen. De nummers duren tussen vierenhalf en negenenehalf minuut. Dan kan je al eens iets overbrengen.

Meest opvallende song op deze plaat wat ons betreft, is *Sol*. Misschien omdat wij hierbij steeds weer moesten denken aan Mike Oldfields 'Tubular Bells' (waarschijnlijk door de spaarzame belletjes), maar dan zonder het overdadige experiment. Integendeel, deze song is bijzonder smaakvol opgebouwd zonder steeds weer die herhalingen, waardoor je hem ook nooit echt beu wordt. De basistrack van de akoestische gitaar, die een duidelijke klassieke ondertoon heeft, aangevuld met dat elektrische exemplaar maken *Sol* tot een fantastische song. Ook *Shoanet* stipt trouwens MO aan, als je het ons vraagt, maar dan toch weer helemaal anders.

Opvallend in het titelnummer is dan weer de plotse onderbreking, die wordt gemaakt na zowat drie minuten om dan aan een ander tempo door te gaan. Je voelt dat de ondertoon nog steeds dezelfde is, maar er is iets veranderd. Alsof de protagonist in het verhaal plotseling voor een verrassing komt te staan en weer van voor af aan moet beginnen (filmisch, weet u wel). Als luisteraar vraag je je dan af wat er nu precies gebeurd is. Iets dat eigen is aan deze muziek, waarbij je onhoudbaar gaat wegdromen, de muzikale verhalen over je eigen ervaringen drapeert. Als *Glassman* dan toch weer terugkeert naar het oorspronkelijke thema, kan je dan ook een glimlach niet onderdrukken.

Zo weet Jonas Meersmans je aandacht eigenlijk van bij de opener vast te houden, want het album is, ondanks wat u zou kunnen opmaken uit wat wij hiervoor schreven, bijzonder divers, hoewel de toon uiteraard wel altijd hetzelfde blijft. En we willen ook niet alles verklappen zodat er nog iets overblijft voor jou, muzikliefhebber, om te ontdekken. Zet deze plaat luid genoeg op, wanneer de wind rond je huis giert - wij deden dat ook - neem er een glas whisky (of warme chocomelk) bij, sluit je ogen en geniet.